

ת"פ 11672/06/16 - מדינת ישראל נגד ע מ

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 11672-06-16 מדינת ישראל נ' מ
לפני כבוד השופט העמית דניאל בארי

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד מוטי רייזמן

המאשימה

נגד

ע מ

ע"י ב"כ עו"ד טלי חזום

הנאשם

הכרעת דין

לאחר שבחנתי את הנסיבות החלטתי לזכות את הנאשם .

כללי:

1. הנאשם הינו גרוש ואב לילדה כבת 10 הסובלת משיתוק מוחין.

2. מוסכם על הצדדים כי מספר חודשים עובר למעשים המיוחסים לו החל הנאשם לצרוך אלכוהול באופן קיצוני מתוך רצון להרגיע את עצמו עקב המצב הקשה של ביתו הקטינה. כתוצאה מהשתיה המופרזת הפסיק הנאשם את עבודתו, החל להיות מוזנח, לישון מחוץ לבית ברכב או בגינות ציבוריות והיה שרוי בדיכאון.

3. התביעה יחסה לנאשם שני אישומים. לפי עובדות האישום הראשון בתאריך 31.5.16 בשעה 01:30 לערך התקשר הנאשם לאחותו, א מ ואיים כי הוא רוצה לקפוץ מהגג ולמות.

הנאשם סירב לומר לאחותו היכן הוא נמצא והיא פנתה לבקשת עזרה למשטרה.

בשעה 13:00 לערך למחרת נמצא הנאשם בתוך חדר דודים בבניין מגוריה של גרושתו א, כאשר הוא מדיף ריח אלכוהול ולצדו בקבוק וודקה ריק.

4. החלטתי לזכות את הנאשם מאישום זה מבלי לחייבו להשיב לאשמה וציינתי כי איום בהתאבדות איננו איום כמשמעותו בסעיף 192 לחוק העונשין.
5. באישום השני נטען כי ביום 24.5.16, מספר פעמים הן בעל פה והן בשיחה טלפונית, איום הנאשם, בפני גרושתו א כי הוא רוצה למות וכי הוא יתאבד "וייקח איתו" את ביתו.
6. המחלוקת בין הצדדים מתמקדת לעניין התוכן המדויק של הדברים שנאמרו ע"י הנאשם וכן בשאלה האם מצבו, נוכח שתיה מופרזת של אלוהול איפשרה לו לגבש את הכוונה הדרושה להוכחת עבירת האיומים.
7. להשלמת התמונה יצוין כי היום הנאשם נגמל משימוש באלוהול מטפל במסירות בביתו הפגועה ומקיים קשר הורי רציף עם גרושתו שעיקרה טיפול בביתם.

מהלך הדין:

8. לעניין האיום להתאבד יחד עם בתו הקטנה העידו אחותו וגרושתו של הנאשם. שתי העדות עשו מאמץ לסייע לנאשם נוכח השיפור שחל במצבו.
9. אחות הנאשם, א מ, חזרה בה מדברים ברורים שמסרה בהודעתה במשטרה וניסתה לטעון כי הזכירה איומים מצד הנאשם לפגוע בביתו כדי לזרז את טיפול המשטרה.
- התרשמתי כי הגב' א מסרה דברי אמת במשטרה וכי דבריה בהודעתה מיום 31.5.16 (ת/1) עדיפים על פני דבריה בפניי.
10. גם בהודעתה במשטרה ציינה העדה כי אחיה סובל מבעיית שתיית אלוהול ומדיכאון נפשי וכי התדרדרותו נובעת מבעיית השימוש המופרז באלוהול.
11. גרושתו של הנאשם ציינה כי הנאשם השמיע איומים לפגוע בביתם ולהתאבד על רקע שימוש מוגזם באלוהול.
12. להשלמת התמונה יצוין כי ביום שהנאשם נעצר על ידי המשטרה, 31.5.16, הוא נמצא בחדר הדודים בבניין בו מתגוררת גרושתו כשהוא שיכור לחלוטין.

13. החוקר שחקר אותו, רס"מ אריק אלעד, ציין במזכר כי נמנע מלחקור את הנאשם למשך מספר שעות כיוון שלא היה במצב שמאפשר את חקירתו.

14. בהודעתו במשטרה ובעדותו בפניי טען הנאשם כי אינו זוכר שאמר שיפגע בביתו ויתאבד.

הנאשם ציין כי בתקופה נשוא כתב האישום הסתובב שיכור ברחובות תחילה בתוך רכבו ולאחר שהרכב הוחזר למקום עבודתו, התגורר ברחובות או אצל הוריו.

הטענה המשפטית:

15. כפי שצוין לעיל הסנגורית מבקשת לקבוע כי הנאשם זכאי ליהנות מהסייג לאחריות הפלילית הקבוע בסעיף 34ט' לחוק העונשין, דהיינו סייג השכרות.

16. נאשם הטוען להגנת שכרות בעבירה הדורשת כוונה מיוחדת כגון עבירת איומים חייב לשכנע את בית המשפט כי התנאים הדרושים לקיום ההגנה מתקיימים במקרה זה.

ראה לעניין זה ע"פ 8274/13 מדינת ישראל נ' אבו ראס {פורסם ב-12.6.14}.

17. לפי החוק, ככלל מי שמצב שכרותו נגרם שלא בהתנהגותו הנשלטת תעמוד לו ההגנה.

אם האדם נכנס למצב של שכרות מרצונו, רואים אותו כמי שעשה את המעשה במחשבה פלילית, אם מדובר בעבירה התנהגותית או באדישות אם מדובר בעבירה תוצאתית.

18. הפסיקה קבעה כי לא ניתן לייחס למבצע שיכור רצון של השלמת מטרת ההתנהגות בעבירות הדורשות "כוונה מיוחדת" ע"פ 7164/10 אברהם ג'אן נ' מדינת ישראל (פורסם ב-1.12.2011).

19. השאלה המתעוררת בתיק זה הינה האם הנאשם עמד בנטל השכנוע המוטל עליו להוכחת הגנתה שכרות.

לאחר שבחנתי את מכלול הנסיבות הגעתי לידי מסקנה כי הנאשם עמד בנטל זה.

20. מוסכם על הצדדים כי בתקופה הרלוונטית הנאשם שתה אלכוהול ואף השתמש בסם מסוג "נייס גיא" בצורה אינטנסיבית. הדבר נבע מלידת בתו עם פגיעה מוחית והידיעה כי בנוסף לפגיעה הקשה היא גם עיוורת.

21. בעקבות אירוע זה מצבו של הנאשם התדרדר, הוא סבל מדיכאון ולא נטל את התרופות שפסיכיאטר פרטי נתן לו. כתוצאה מהשתיה המופרזת הנאשם עזב את מקום עבודתו והפך לדר רחוב.
22. גרושתו של הנאשם מסרה בעדותה כי באותם פעמים שהנאשם מסר לה כי יתאבד עם בתם הוא דיבר בטון איטי המאפיין את דיבורו כשנמצא תחת השפעת אלכוהול.
23. גם אחותו מסרה בהודעתה במשטרה ובעדותה בפניי כי אחיה פעל באותה תקופה תחת השפעת השימוש המופרז באלכוהול.
24. לאחר גמילתו משימוש באלכוהול וחזרתו לעבודה החל הנאשם לטפל במסירות בביתו הפגועה זאת על דעת ובברכת גרושתו.
- מצב זה, שהינו בדיעבד, מחזק את הטענה כי דבריו הקיצוניים של הנאשם נאמרו כתוצאה מהשפעת השימוש במוגזם באלכוהול.
25. לאור כל האמור לעיל אני סבור כי הנאשם עמד בנטל השכנוע המוטל עלי. לעניין סייג השכרות שבסעיף 34ט' לחוק העונשין ועל כן אני מחליט לזכותו גם מהאישום השני המיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ו אדר תשע"ח, 13 מרץ 2018, במעמד הצדדים